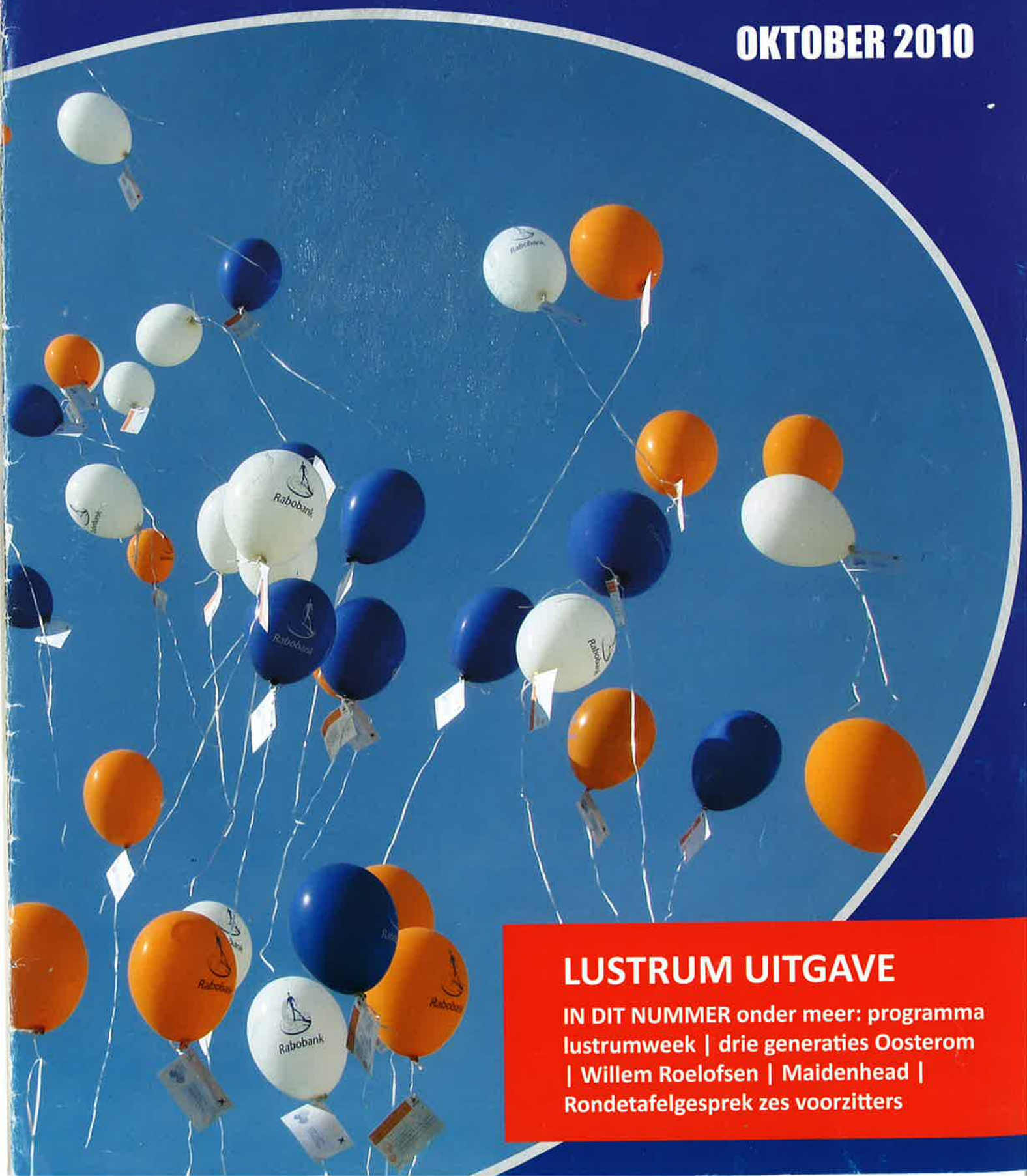

bullytin

OKTOBER 2010

LUSTRUM UITGAVE

IN DIT NUMMER onder meer: programma
lustrumweek | drie generaties Oosterom
| Willem Roelofsen | Maidenhead |
Rondetafelgesprek zes voorzitters

INHOUD

Programma Lustrumweek	2
Voorwoord voorzitter Arnold Stendahl	3
Voorwoord lustrumcommissie	4
Goede doel Stichting Dada	5
Drie generaties Oosterom	6
Willem Roelofsen erelid MHCK	8
Maidenhead	11
Kunstgrasveld	13
Rondetafelgesprek met 6 voorzitters	14

Dit blad is een uitgave van MHCKrimpen

Driekamp 1a
2924 AN Krimpen a/d IJssel
bullytin@mhckrimpen.nl

De redactie bestaat uit:

Dennis de Bode
Peter Hecker
Astrid Nobels
Bert Sterkenburg
Daniel Urbanus

Bullytin verschijnt minstens 2 keer per jaar.
Deze uitgave is mede tot stand gekomen dankzij de inzet van Huug Luigies.

Belangrijke adressen:

Bestuur: bestuur@mhckrimpen.nl
Technische commissie: tc@mhckrimpen.nl
Secretariaat: ledenadministratie@mhckrimpen.nl
Wedstrijdsecretariaat: Wedstrijdsecretariaat@mhckrimpen.nl
Barcommissie: bar@mhckrimpen.nl
Jeugdcommissie: jeugdctie@mhckrimpen.nl
Jeugdcoördinator: tc@mhckrimpen.nl
Sponsorcommissie: sponsor@mhckrimpen.com
Materiaalcommissie: materiaal@mhckrimpen.nl

Opmaak en ontwerp: Cool Pixels | www.coolpixels.nl

Programma lustrumweek 23 tm 30 oktober 2010

Zaterdag 23 oktober

16.00 - 20.00 Reünie oud-leden met diverse (fundraising-)activiteiten en live achtergrondmuziek van duo Butet en Tom (Schreuder)

Zondag 24 oktober

16.00 - 17.00 Hockeywedstrijd elftal Stichting DaDa met bekende Nederlanders en oud- internationals tegen een compositie-elftal van MHCK.

17.00 Uitslag ballonnenwedstrijd en prijsuitreiking

17.00 - 20.00 Thé dansant

Woensdag 27 oktober (de verjaardag)

17.00 - 19.00 Minidisco

19.30 Ladiesnight – dameswedstrijden van gemixte teams aansluitend borrel

Zaterdag 30 oktober

21.00 - 01.00 Slotfeest met medewerking van Jonas and the Handsome band

“Bruisend”

In dit voor MHCK zeer bijzondere seizoen zijn twee extra commissies actief, de lustrumcommissie en de commissie welke zich bezig houdt met de renovatie van het kunstgrasveld en indien mogelijk de nieuwbouw van een tweede kunstgrasveld. Huug Luigies is lid van de lustrumcommissie en Bert van der Sluis is lid van de kunstgrasveldencommissie, hij was (evenals Huug overigens) bij de vorige renovatie van veld 1 in 1998 eveneens lid van de toenmalige commissie. Beide heren hebben ook vele andere taken in de club vervuld, het zijn ervaren leden die onze club door en door kennen.

Nu is het wel zo dat Huug en Bert de laatste jaren om diverse redenen beduidend minder op de club kwamen, door hun huidige taken zijn ze evenwel weer vaker op de locatie aan de Driekamp aanwezig. Het valt hun op hoeveel (voor hen) nieuwe mensen actief bij MHCK met hockey aan de slag zijn, de wilskracht, de betrokkenheid en de sportiviteit. Kortom zoals het werd omschreven, MHCK “bruist” weer, een woord dat zowel Bert als Huug ieder voor zich onlangs gebruikten.

Wie bij het openingsweekend van ons lustrumjaar op 4 en 5 september j.l. op de club was, heeft ook mogen ervaren hoezeer de boel bruist. Tjonge wat was dat een geslaagd weekend. Grote opkomst. Leerzame clinic. Leuke wedstrijden. Gevarieerd gezelschap, onder wie veel ouders, oud leden en oudere leden. Vrolijkheid alom. Mooi weer. Prima organisatie. Goede baromet. De omschrijving: “ouderwets gezellig” viel verschillende keren.

De aanwezigheid van André van Duivenbode namens de Stichting DaDa maakte de zaak compleet. Hij sprak aangrijpende woorden na een gevleugelde introductie van Huug als voorzitter namens de lustrumcommissie. Mede dankzij een initiatief van Johan Buijs zijn (vrijwel) alle ballonnen verkocht. Op de website (onder het kopje “Waar zijn onze ballonnen?”) staat een foto van de eerste exemplaren welke boven de Driekamp de lucht in gingen, een prachtig plaatje. Diep blauwe lucht met fel contrasterende objecten in de diverse kleuren van onze hoofdsponsor op weg naar het onbekende. De ballonnen waren losgelaten door het oudste en het jongste lid van onze vereniging, Wim Roelofsen en Jasper Loef (wouw!). De tussenstand van zaken (per 13 september 2010) is dat de verste ballon is gevonden nabij Namen en Dinant, 195 km van de Driekamp.

Het openingsweekend heeft de trend gezet. Ik verheug mij nu al op de lustrumweek in oktober, waarover de lustrumcommissie u via verschillende wegen nader zal informeren. Ik hoop en verwacht dat u in grote getale aanwezig zult willen zijn en mee zult willen doen aan de activiteiten. Ik roep een ieder die deze bijzondere uitgave van de Bullytin leest en betrokken is bij MHCK, op, om ook zoveel mogelijk te komen en er is zoveel te beleven. U kunt de club ondersteunen in welke vorm dan ook en goede sfeer brengen en maken. Alle hulp en ondersteuning om een bruisende toekomst van onze vereniging te waarborgen, is meer dan welkom.

Uw voorzitter

Voorwoord van de lustrumcommissie

Onder de indruk van de Bullytin "nieuwe stijl" dachten wij dat het een aardige gedachte zou zijn om ter gelegenheid van het achtste lustrum van onze club een speciale lustrumeditie van de Bullytin uit te brengen. En dit is het resultaat geworden. In 1995, toen onze club 25 jaar bestond, heeft Alexander Bakker een boekwerkje geschreven onder de titel "Lekker hard peren", waarbij een prachtig beeld wordt geschetst van de eerste 25 jaar van onze club. Het is niet onze bedoeling met deze Bullytin de geschiedschrijving van de opvolgende 15 jaar te doen. Maar tussen de regels door valt wel te onderscheiden hoe het de vereniging in die periode is vergaan en, nog veel belangrijker, wat de toekomstplannen zijn. Want naar onze overtuiging is MHC Krimpen met recht een gezonde veertiger, in de bloei van haar bestaan!

In dit lustrumjaar hebben wij er voor gekozen om de festiviteiten tot drie momenten te beperken. Het openingsweekend op 4 en 5 september was het eerste moment en dat hebben wij aangegrepen om iedereen alvast in de stemming te brengen. Of dat is gelukt? Wij denken van wel en de foto's getuigen daarvan. Het tweede moment is de lustrumweek rondom de oprichtingsdatum 27 oktober, dus van zaterdag 23 tot en met zaterdag 30 oktober. En het derde moment is volgend jaar tijdens het Paastoernooi van vrijdag 22 tot en met zondag 24 april 2011 met de boys and girls van Maidenhead, Brigg en Yateley.

Wij hebben er ook voor gekozen om in dit lustrumjaar niet alleen feest te vieren, maar ook onze maatschappelijke betrokkenheid te tonen. Daarom steunt onze vereniging dit jaar met drie activiteiten de Stichting DaDa, die zich

ten doel stelt een bijdrage te leveren aan de verbetering van de zorg aan kinderen in ziekenhuizen en medische instellingen. De ballonnenwedstrijd was al een groot succes met de verkoop van 349 ballonnen (de winnaars worden op zondag 24 oktober bekendgemaakt) en de doelpunten sponsoring en de oud-ledenbijeenkomst gaan nog hun bijdrage leveren aan dit goede doel.

Bij het ter perse gaan van deze Bullytin was het programma van de lustrumweek in oktober nog niet volledig bekend, maar wel al de belangrijkste evenementen. Met nadruk nodigt de lustrumcommissie voor alle festiviteiten niet alleen alle (jeugd-)leden uit, maar ook hun ouders! Met uitzondering uiteraard van de minidisco.

Wij wensen iedereen een heerlijk lustrum en veel plezier tijdens de festiviteiten!

*Staan vlnr: Huug Luigies,
Sander Vermeulen,
René van Walsum*

*Zittend vlnr: Marloes van
Rossum, Marjolein de Waard,
Marleen Ririassa*

Drie generaties Oosterom

Je vindt ze meestal alleen bij hockeyverenigingen. En ja, ook MHC Krimpen kent ze. Drie generaties die bij dezelfde club lid zijn (geweest). Daar staan ze dan: Louis (1939), Lars (1971) en de drieling (ook al zo bijzonder) Bauke, Stijn en Hidde (2000) Oosterom. Reden genoeg om eens met de heren te gaan praten. Hidde blijkt bij VV Spirit in Ouderkerk te voetballen, maar dat maakt het gesprek alleen maar interessanter.

Hoe belangrijk is sport voor jullie? Praten jullie er vaak over? Waarom juist hockey (of juist niet).

Louis: „Sport is voor mij heel belangrijk omdat: het goed is voor je lichaam; het geeft je ontspanning door inspanning; je leert vooral in teamsporten rekening te houden met anderen; en je houdt er goede sociale contacten aan over. Sporten is in ons gezin altijd een item geweest met als verplichting minimaal één teamsport.”

Lars: „Praten over sport komt steeds vaker voor. Dit gaat dan voornamelijk over voetbal, zeker tijdens de afgelopen zomer en het nieuwe voetbalseizoen. Met betrekking tot het hockey is de samenvoeging van de beide D-teams een terugkerend gesprek. Wanneer mogelijk worden ook de wedstrijden van elkaar bezocht. Wanneer er niet bij elkaar gekeken kan worden, wordt er op de zaterdag de verschillende prestaties doorgenomen; of er gescoord is door één van de broers, of er assists zijn gegeven en wat de stand is geworden.” Bauke: „Ik vind sporten best leuk en wil graag harder leren slaan dan ik nu kan.” Stijn: „Ik vindt het lekker om te bewegen om daardoor conditie te krijgen.” Voor allebei geldt dat vrienden maken een onderdeel is van het sporten. Hidde is van jongs af aan aan

het voetballen geweest en er was voor hem dan ook maar één keuze.

Op welke leeftijd zijn jullie met hockeyen/voetballen begonnen?

Louis: „Ik ben zelf met zwemmen begonnen vanwege het feit dat ik al op mijn vijftiende jaar ben gaan werken en 's avonds naar school ging. Het was geloof ik op mijn 22e dat mijn vrienden en broers mij overhaalden om te gaan voetballen. Toen ik trouwde en naar Krimpen verhuisde en er kinderen kwamen en de eerste oud genoeg was om te gaan sporten koos Daniëlle voor hockey en werd het dus MHC Krimpen. Zelf bleef ik voetballen op zaterdag in Schiedam en als er tijd voor was met Daniëlle mee naar de hockeyclub. Lars, ons tweede kind kon op zesjarige leeftijd niet naar MHC Krimpen maar toch wilde hij hockeyen en ging toen met vriendjes naar OMHC in Ommoord en toen hij oud genoeg was naar Krimpen. Met twee kinderen op de hockeyclub en toen later Anouk er ook nog bij kwam, werden we als ouders steeds meer betrokken bij de club. Dat resulteerde in cursussen begeleiding en andere taken. Op een gegeven moment vond een aantal be-

trokken ouders dat ze zelfs ook maar moesten gaan hockeyen en zo is de dinsdagavondtraining ontstaan waar we door een aantal echte hockeyers de beginselen van deze sport kregen bijgebracht. Dat werd een groot succes en met als gevolg de oprichting van een veteranen-L-team dat aan de competitie ging deelnemen. Voor mij werd het een aantal jaren zaterdag voetballen en zondags hockeyen en andere functies in de club vervullen tot het te veel werd en ik het voetballen er aan gaf. We hadden toen vier veteranen teams en op een gegeven moment wilde veteranen-A mij er bij hebben en ik heb daar jaren in gespeeld als rechtsachter."

Lars: „Bauke en Stijn zijn met hun 6e begonnen met hockeyen en Hidde is op zijn 6e begonnen met voetballen. Hidde is van kleins af aan alleen maar met voetballen bezig geweest en daarmee verder gegaan. Bauke en Stijn hebben uiteindelijk gekozen om te gaan hockeyen. Ik ben twee jaar lang coach geweest van het hockeyteam van Bauke en Stijn. Ik ben zelf ooit op mijn 6e of 7e jaar begonnen met hockeyen via een vriend bij hockeyclub Ommoord. Wanneer ik precies lid ben geworden van MHC Krimpen weet ik niet exact maar volgens mij ben ik vanaf Jongens-D tot en met de senioren lid geweest van MHC Krimpen - met een kleine tussenstap om bij Oude Maas te hockeyen in een vriendenteam."

Zijn jullie (nog) allemaal actief in de sport; zo ja, als wat?

Louis: „Ik heb tot mijn drieënzestigste gehockeyd - we hadden toen nog maar 1 veteranen team - en ik vond het toen niet langer meer verantwoord om door te blijven hockeyen. Nu golf ik nog twee maal per week doe aan fitness, hatha yoga en eenmaal per jaar een weekje bergwandelen. Ik kijk met veel plezier terug op de hockeyperiode ondanks het feit dat het voor mij weleens te veel van het goede was.

Lars: „Mijn sport is nu golfen. Aangestoken door mijn vader en mijn voormalige teamgenoten van hockey. Inmiddels hebben we regelmatig een rondje golf met veel dezelfde mensen waar ik vroeger allemaal mee heb gehockeyd."

Wat was/is jullie positie in het elftal?

Stijn: „Ik wil het liefst spits en/of keeper zijn. Bauke wil middenvelder of rechtsvoor zijn. Hidde is aanvaller in zijn team. Lars: „Ik ben vanaf het begin laatste man geweest en tot aan Heren -1. Daarna ben ik voor mijn lol als spits gaan spelen." Bauke en Stijn spelen nu Jongens D-1; welke klasse dat is weten zij niet. Hidde speelt met E1 in de 1e klasse. Lars heeft met A1 in de hoogste klasse gespeeld en later met Heren-1 in de tweede klasse.

Wat zijn je mooiste/fijnste/gekste herinneringen aan MHCK / wat wil je in de (hockey-)sport gaan bereiken?

Stijn: „Dat we goed leren hockeyen en het leuk blijven vinden." Bauke: „Veel plezier hebben en proberen beter te hockeyen."

Maidenhead; (nu al?) een begrip?!

Louis: „Het mooiste wat hockey mij heeft gegeven is de relatie met Maidenhead. Ik heb daar veel kennissen aan over gehouden en vele mooie herinneringen. Vanaf 1983 of 84 eens in de twee jaar meedoen aan het veteranentoernooi in Maidenhead, in 1986 op initiatief van Maidenhead met een team uit Krimpen deelgenomen aan het World Cup Veterans Tournament, in 1995 met Gerda en Pips Ijseldijk met een Maidenhead team meegespeeld op de India Nepal Tour en tenslotte meegedaan in 1997 met een Maidenhead-team aan de Veterans-world Tour waar we met Gerda, Pips en Ad Koekman gespeeld hebben in Australië, Nieuw-Zeeland, Fiji-eilanden en in Los Angeles.

Ook dit jaar hebben Gerda, Pips, Riet en ik samen met andere Krimpen-veteranen Maidenhead tijdens het veteranentoernooi bezocht vanwege een memorial. Ik zou nog veel meer over mijn band met Maidenhead kunnen vertellen dankzij het hockey, maar dat wordt te veel."

Lars: „Voor de jongens nog niet, voor mij alleen maar leuke herinneringen en ik merk aan de jongeren op de club dat het nog steeds iets magisch is om daar een keer naar toe te gaan."

Wat zou je onmiddellijk veranderen als je voorzitter van MHC Krimpen werd?

Louis: „Voorzitter van MHC Krimpen wil ik niet worden; ik heb mijns inzien genoeg voor de vereniging gedaan."

Lars: „Ik denk dat dit niet de plek is om hier een antwoord op te geven; wel wil ik hier zeggen dat ik blij ben om te zien dat er een grote aanwas aan nieuwe jeugdspelers en -speelsters is en dat er op de woensdagmiddag en zaterdagochtend een ontzettend leuke en bedrijvige sfeer heerst. Ik hoop dat de mensen die hier veel tijd in steken dat nog lange tijd blijven doen. Complimenten daarvoor."

Welke vraag had je wel verwacht maar is niet gesteld?

„Of we nu nog een keer gaan verhuizen?"

Willem Roelofsen – erelid MHCK

Iedereen kent het straatnaambordje voor het clubhuis waarop staat 'Wim Roelofsenpad'. Maar weet ook iedereen wie Wim Roelofsen is? Met alle aanwas van de laatste tijd zullen er ongetwijfeld leden zijn die hem nog niet ontmoet hebben. Ter introductie: Wim is erelid van de club en dat is nog niet alles. Ook heeft hij in mei 2009 uit handen van burgemeester Ries Jansen een koninklijke onderscheiding ontvangen voor zijn jarenlange belangeloze inzet voor onze club. Reden te meer voor een uitgebreid portret van de man die al 34 jaar lang actief is voor MHCK en zich nog steeds bijna dagelijks inzet voor de club.

Coachen en kalken

Het was ergens in het jaar 1976 dat Wim zijn dochter van 7 jaar aanmeldde bij de toen nog jonge hockeyclub. Een eigen clubhuis was er nog niet. Dat kwam een jaar later. Het clubhuis werd, evenals de velden, gedeeld met Koag. Op zaterdag zij en op zondag wij.

Ouders moesten toen ook al bij aanmelding van hun kinderen aangeven wat ze voor de club zouden willen doen. Wim begon als coach van de mini's. Op een gegeven moment besloot hij Will Brons, commissaris van de velden, te gaan assisteren en had hij geen tijd meer om te coachen. Er was en is altijd veel werk te doen rond de velden. Met veld werd toen nog grasveld bedoeld en iedere zaterdag moesten, om te beginnen, vroeg in de ochtend de

lijnen gekalkt worden. In 1981 nam Wim het commissariaat over en heeft hij deze functie vijf jaar lang bekleed.

Met de tram en de trein

Op zijn veertiende heeft Wim zijn intrede gedaan in de hockeysport. Zijn oom was voorzitter van Hockeyclub Oosterbeek en het was dan ook vanzelfsprekend dat Wim lid werd. Veertien jaar was destijds een normale leeftijd om te beginnen. Jonge jeugdelftallen waren er nog niet en van mini's had men al helemaal nog niet gehoord. We spreken dan over 1942. Getraind werd er nog niet; wel een balletje geslagen op woensdagmiddag. Op zondag werd er een wedstrijd gespeeld en was het team de hele dag onderweg. Soms op de fiets, andere keren met de trein en tram naar clubs in de omgeving. Ouders speelden

destijds geen rol; kwamen ook niet kijken. Iets wat we ons nu niet meer voor kunnen stellen.

Later zat Wim op de zeevaartschool in Vlissingen en heeft hij een paar jaar bij Middelburg gespeeld. Na zijn studie is hij gaan varen en kwam er een voorlopig einde aan zijn hockey-activiteiten. Ook later toen hij weer aan de wal werkte voor de Rotterdamse Droogdok Maatschappij waren lange werkdagen en weekenddiensten er debit aan dat Wim geen tijd overhield voor de hockeysport. In 1972 kwam Wim met zijn vrouw Janny en hun dochter Carina in Krimpen wonen en zag Wim, zoals dat toen genoemd werd 'de kerels al peren' op het terrein achter het gemeentehuis.

Zelf is hij pas weer gaan spelen een aantal jaar nadat hij zijn dochter had aangemeld. Hij kwam in het veteranen L-team. De 'L' stond voor vijftigers, ouwe lullen en voor Van Linschoten. Laatstgenoemde had het team opgericht. Tot zijn 74e heeft hij gehockeyd. De laatste drie jaar min of meer noodgedwongen als keeper, aangezien er niemand anders voor deze positie beschikbaar was.

Feesten en vriendschappen

Feesten op de hockeyclub heeft hij door de jaren heen in alle mogelijke vormen meegemaakt, maar de mooiste herinneringen bewaart Wim aan de veteranenfeesten met boerenkool en zelf in elkaar gezette cabaretvoorstellingen. Een ongelooflijke lol heeft hij aan die avonden beleefd. Ook de uitwisselingen met Maidenhead veteranen hebben borg gestaan voor veel plezier. Over en weer werd er bij elkaar gelogeed en de contacten hebben tot hechte vriendschappen geleid.

Trainen en fluiten

Tot op de dag van vandaag is hij trainer. Lang geleden heeft Wim een trainerscursus gevolgd om kinderen te kunnen trainen. Hij begon met de D-tjes en ging met hen mee tot de A. Ook heeft Wim de mini-training opgezet op de woensdagmiddag. Dat vond hij hartstikke leuk. Veel leuker dan meiden in hun pubertijd. Als die het op hun heupen hebben, willen ze helemaal niks meer en valt er weinig te trainen.

Naast de kinderen is hij de donderdagdames gaan trainen en later kwamen daar de woensdagdames bij. We praten dan wel over de 35+ generatie. Geen pubergedrag, wel moeite met luisteren, want de dames hebben onderling altijd veel te bespreken.

Scheidsrechter is Wim ook. Nog steeds fluit hij op dinsdag de dames, die aan de veterinnencompetitie meedoen. Dat doet hij al 20 jaar! Al is hij naarstig op zoek naar een opvolger voor deze eervolle taak, want zoals hij zelf zegt 'ik kan het niet meer bijbenen'.

Kalken hoeft niet meer, maar er blijft nog genoeg werk over

Naast het trainen op woensdag en het fluiten op donderdag zorgt hij er op vrijdag voor dat alles netjes is voor het weekend. Wat dat inhoudt? De gewone dingen zoals vuilnisbakken legen, toiletten in orde maken, de velden borstelen en als hij nog tijd over heeft ruimt hij met een gewapend met een vuilniszak het terrein nog rond om het zwerfvuil te verzamelen, dat zich op onverklaar-

bare wijze iedere week weer ophoopt rond de velden. En.... tot ieders verbazing heeft hij van het voorjaar heeft hij ook nog een picnictafel in elkaar geschroefd van steigerhout, dat over was gebleven na de verbouwing van het clubhuis. De tafel is inmiddels voorzien van een koperen plaatje met zijn naam erin gegraveerd.

Om nog even op het afval terug te komen, dat is met stip DE ergernis van Wim. De discipline van onze leden om het complex netjes te houden is voor verbetering vatbaar. Een ronde over het complex levert steevast een volle vuilniszak op. Ook de kantine wordt niet door iedereen even netjes achtergelaten. En het is echt niet alleen de jeugd die denkt dat zij hun lege flessen, bekertjes, bierdoppen en peuken gewoon kunnen laten vallen op de plek waar ze op dat moment toevallig staan!!

Behalve dit ene minpuntje is ons erelid zeer positief en nog steeds enthousiast over MHCK anno 2010. Vooral de jongerenafdeling gaat goed vooruit en dat is toch waar het allemaal begint...

Deze uitgave werd mede mogelijk gemaakt door

